

laft lahtfi armastada ja tema
nied lufinaga ärgitad ja arende,
fönadega nief ärgitar ja hirmuta
lap loodi rodu ja noortel embi-
del pirteli fimaad põäft wäljas.
Kuni kuni ifa lappi, primadaad kide
olewa löne tema felle kalupoja
narija juurde ja kirkus kõigi
loomadel maad maha, niie et
nied ära lõppfiva. Iseft kalupoja
loom ei ole ta omiste prunkunud
Iseft kalupojad andfivad fahjufoom-
mekule uul mõne wuunni auruks
ja faatnud ta minema, kus ta
nõ tjar ja kalastufes furenud, ago-
lape on uilekapuand ja faand
ihelt kumelfari kuitfise ja lafand
mika fada kaku ja miki moka.

Winal afal luti aga fannidega, mis fäwa warju
guarand andit

1. Minil oli natun nolu meletfo
Uksi poiga nansi kidead
Nied oma minu nõuhoi difafo
Kelle minä anä äkneko wara
Täherille hellõle
Kulle kodu hoidijalle
Hoidija minu hantõ hoija wa
Ta poiga minu nõuhoi difafo
Kandõde rõõmuskõle
Kelle minä kaupl mamunista
Kelle ma ote me põlle.
Täherile hellõle
Kulle kodu hoidijalle.

2.
Põ fä laimar wõttõ
Õdäg tuleb kuitte
Kuit fä naste ämestab
Orafil nui wiljal
Iga mees luv rõõmuskõle
Kui min luit kõlle